

ENTREVISTA A CELESTINO CORBACHO, MINISTRE DE TREBALL I IMMIGRACIÓ

"Ningú pot perdre un dret pels immigrants"

MANEL MANCHÓN

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 14.04.08

Considera que, si es pot disposar de tres quarts d'hora, és molt millor viatjar a Madrid en AVE que en avió. Celestino Corbacho Chaves (Valverde de Leganés, Badajoz, 1949), ahir, va preferir el tren. Avui prometrà el càrrec davant el Rei com a ministre de Treball i Immigració. Carregat amb algunes maletes i amb la previsió inicial d'estar una setmana a Madrid abans d'instal·lar-se de forma definitiva a la capital de l'Estat, on residirà a la vivenda del ministeri, Corbacho explica a EL PERIÓDICO els seus primers objectius i els seus anhels com a ministre. La seva opció d'agafar l'AVE, precisament, li va permetre començar a treballar i preparar papers. Després d'una llarga carrera política, sempre lligada a la gestió local, Corbacho considera que pot aportar la seva experiència a dues àrees que cobraran un gran protagonisme.

--¿Vostè tenia vocació de ser ministre i ho ha aconseguit?

--La veritat és que de vocació, no. Quan un es dedica a la política sempre sorgeix la pregunta o l'afirmació d'algú que et diu que seràs ministre. I un creu que no arribarà, que no et tocarà a tu. Però quan sorgeix se sent una gran satisfacció. És la culminació d'allò a què pots aspirar com a polític.

--¿Creu que es tracta d'un reconeixement a la seva tasca a l'Hospitalet o pel seu discurs els últims anys sobre la immigració, basat en la realitat social?

--Quan el president Zapatero ho decideix és perquè pensa en el futur més que en el passat, tot i que deu haver tingut en compte la meua gestió. He tingut el privilegi de ser l'alcalde de la segona ciutat de Catalunya, i m'he trobat pel camí, justament, les dues grans àrees del ministeri: el fenomen de la immigració i l'atur. Potser el meu discurs no es va convertir en un model, però sí en una referència. I suposo que és vàlid en aquest moment.

--¿Considera que el seu nomenament és també un reconeixement al PSC?

--No. El president ha fet el Govern que creu millor per desenvolupar les polítiques i la gestió que considera idònies. No ha mirat cap al PSC per buscar quotes. Aquest és un partit molt important a Catalunya, que ha tingut un resultat molt bo i és lògic que hagi pesat. Però Zapatero ha nomenat la millor ministra per a Defensa, amb Carme Chacón, i per a Treball i Immigració.

--¿Quines mesures té pensades en les dues àrees?

--És complicat ara pensar en primeres mesures. De moment ara cal prendre possessió del càrrec i veure què hi ha en l'agenda política del ministeri. En la qüestió laboral, en qualsevol cas, cal analitzar en quins sectors es poden trobar jaciments d'ocupació que compensin la destrucció de llocs de treball d'altres, com la construcció. I caldrà potenciar el diàleg social, imprescindible per reactivar el treball. En la qüestió de la immigració, cal dir que els immigrants, tots els que siguin necessaris, i un més, però tots amb un contracte laboral i sempre amb la idea que s'ha d'assegurar la convivència.

--Vostè té una màxima sobre qui pot i no ha d'apropriar-se el discurs sobre la immigració. ¿Com l'explica?

--La dreta no hauria d'apropriar-se el discurs. L'esquerra, per tant, no ha de renunciar a gestionar i a ordenar la immigració. S'ha percebut en molts moments que els únics capacitats per gestionar la immigració eren els partits conservadors. I s'ha de combatre aquesta percepció, perquè els conflictes, quan apareixen, es produeixen en barris de treballadors. És un fenomen que s'ha d'ordenar, un fenomen que significa en moltes ciutats que el 30% dels habitants siguin estrangers, de 25 nacionalitats, a més. Són complexitats que obliguen a estar molt atent, a ordenar les coses, amb claredat. L'esquerra ha de treballar sempre amb un valor per sobre de tots: la integració, perquè es produeixi en una societat que és diversa i plural, que comporta drets, però també obligacions. I la gent està demanant aquesta claredat als polítics.

--¿Què li diria a una família espanyola o catalana quan considera que els immigrants tenen privilegis perquè aconsegueixen una plaça de menjador gratuïta o una plaça de guarderia pública?

--Li diria que és una percepció, que no és la realitat; però les percepcions són difícils de controlar. Li diria que un col·lectiu estranger no pot posar en risc els drets que té com a ciutadà. Ningú pot deixar de percebre un dret per haver arribat un important contingent d'estrangers. Ara, l'Estat haurà de reconèixer que la solució passa per estendre l'Estat de Benestar. La discussió no pot ser sobre a qui es dóna la beca de menjador, sinó obtenir més diners per a aquestes beques o per al centre de salut.